

Ter dankbare herinnering aan
JOSEPH EMILE ALBERT MARIE DIERICK
weduwnaar van
DIETE SCHRÖDER

Hij werd geboren 17 februari 1901 te Koewacht (Z.VI.) en overleed, gesterkt door de H Sacramenten der zieken, 16 december 1974 te Enschede. Zijn lichaam is op 19 december d.a.v. in Denekamp te ruste gelegd.

Zijn gevoelens uitte hij niet gemakkelijk in woorden, maar dat ze diep aanwezig waren, blijkt vooral uit de afscheidsbrieven die hij ons naliet: „Het is gemakkelijker zijn gedachten op papier te zetten dan ze uit te spreken“.

Hij getuigde daarin van de grote genegenheid voor zijn kinderen, maar bovenal van de liefde en zorg voor zijn echtgenote. Hij noemde zijn huwelijk „een geluksbalans die door beiden in evenwicht gehouden werd“. En toen zij stierf en hierdoor dit evenwicht verstoord werd, had hij maar één wens: haar spoedig te mogen volgen. Een jaar en tien dagen na de dood van zijn vrouw is hij weer met haar verenigd.

Na de lagere school in zijn geboorteplaats en het gymnasium in Nijmegen, studeerde hij medicijnen in Amsterdam. Hier kwamen twee eigenschappen tot uiting: zijn levensvreugde en zijn scherpe geest. Om zich verder te bekwamen ging hij na de beëindiging van zijn studie nog een jaar naar Wenen. In januari 1928 kwam hij naar Denekamp. Hier heeft hij gewerkt tot 1964: zes en dertig mooie jaren. Hij ondervond grote voldoening in en van zijn werk, want hij was niet alleen een scherp diagnosticus en therapeut, maar bovenal iemand die in de patiënt de mens zag die hulp nodig had.

Vooraf de beginjaren waren zwaar, want de hulpmiddelen waren primitief en de wegen slecht, maar dag en nacht stond hij klaar voor iedereen: een principieel huisdokter van de goede oude stempel. Nadat hij zijn praktijk had neergelegd bleef hij in Denekamp wonen, om te midden van allen die hem liefwaren een gelukkige oude dag te beleven. Helaas mocht dit niet lang duren, want een ziekte, waarvan hij zelf zich wel bewust was, sloopte zijn gezondheid. Zijn eenvoudig maar groot geloof heeft hem geholpen zijn lijden gelaten te dragen. Wij hebben vrede met zijn heengaan.